

pensionsgivende løn, der gælder for det enkelte skatlatin. Denne bemyndigelse tænkes anvendt til med virkning fra 1. januar 1994 at fastsætte en pensionsgivende løn svarende til den nugældende. Denne er sammensat af: skalaløn, 2 kronetillæg, procenttillæg, evt. generelt tillæg, procentregulering samt et fastfrosset dyrtidstillæg. Bestemmelsen indebærer ikke hjemmel til at forringe de nominelle beløb for allerede pensionerede.

Bestemmelsen i 2. pkt. svarer til den nugældende bestemmelse.

Hidtidig bestemmelse i 3. pkt. om generelle tillæg bortfalder som følge af bestemmelsen i 1. pkt.

Til nr. 3

Forslaget indebærer, at højeste egenpension også i fremtiden opnås ved optjening af 37 års pensionsalder, og at den udgør 57 pct. af tjenstemandens pensionsgivende løn før fradrag af arbejdsmarkedsbidrag på tidspunktet for pensioneringen, jf. nr. 2. Finansministeren bemyndiges til efter indhentet udtalelse fra Lønningsrådet at fastsætte et maksimum for stigningen i pensionens størrelse. I forbindelse med omlægningen af pensionsberegningen tænkes der således fastsat en maksimal stigning på 10.000 kr., der kan udmøntes gradvist med 1/6 i hvert af årene 1997-2002, jf. nr. 16. Dette maksimum tænkes reguleret efter § 27, jf. nr. 11.

Profilen i den nuværende pensionsberegning opstod som en følge af, at dyrtidstillægget i 1975 blev ændret til et fast kronebeløb for de højere pensioner, medens det for de lavere pensioner fortsat blev beregnet procentvis. Derfor foreslås, at 1.-16. pensionsalderår indgår i pensionsberegningens procenten med 1,75 procentpoint pr. år, 17.-32. pensionsalderår med 1,5 procentpoint pr. år og 33.-37. pensionsalderår med 1 procentpoint pr. år. Denne degressive optjening af pensionsberegningens procenten på maksimalt 57 pct. foreslås for at opnå en optjeningsprofil, der er tilnærmet profilen i den nuværende pensionsberegning. Hertil er i stk. 2 foreslået et tillæg, der tilnærmer pensionsniveauet for de højeste pensionsalder på de i bestemmelsen nævnte skatlatin til det nuværende niveau.

Forslaget indebærer videre, at der til egenpensionister, der ikke er fyldt 67 år og dermed ikke er berettigede til at modtage folkepension, ydes et tillæg. Tillægget fastsættes til et årligt grundbeløb på 23.500 kr. Tillægget beregnes for den enkelte egenpensionist som 23.500 kr. gange den optjente pensionsalders forholdsmæssige andel af 37 pensionsalderår. Grundbeløbet foreslås reguleret efter § 27, jf. nr. 11., og vil pr. 1. januar 1994 udgøre 29.501,67 kr. årligt.

I stk. 3 foreslås som konsekvens af den ændrede pensionsberegning præciseret, at evt. førtidspensionsfradrag beregnes samtidig med pensionen og reguleres som denne. Herved tilsigtes, at evt. førtidspensionsfradrag for tjenstemænd, der søger sig afskediget på grund af alder inden det 67. år, ikke påvirkes af, at tillæg efter § 6, stk. 3, bortfalder, når førtidspensionisten fylder 67 år.

Til nr. 4

Forslaget om ændring i tjenstemandspensionslovens § 7, stk. 1, vil indebære, at opnåelse af kvalificeret svagelighedspension, hvor pensionen forhøjes ved en fremregning af pensionsalderen frem til det 70. år, vil forudsætte, at den pågældende tjenstemand er blevet tilkendt mellemste eller højeste social førtidspension.

Siden begyndelsen af 1970'erne har administrationen omkring tillæggelsen af kvalificeret svagelighedspension været tilrettelagt således, at Nævnet for Helbredsbedømmelser i Tjenstemandsager først har taget stilling til den svagelighedspensionerede tjenstemands ret til kvalificeret svagelighedspension, når der forelå en kendelse om mellemste eller højeste social førtidspension – oprindeligt fra Invalidforsikringsretten – og siden 1976 fra Revaliderings- og Pensionsnævnene, således at der kun i helt enkeltstående tilfælde er tillagt kvalificeret svagelighedspension til tidligere tjenstemænd, som har fået afslag på mellemste social førtidspension.

Betingelserne for at opnå kvalificeret svagelighedspension og mellemste social førtidspension er sammenfaldende, idet personen i begge relationer skal have mistet 2/3 af erhvervsevnen i ethvert erhverv.

Efter den sociale pensionslovs § 15, stk. 2, skal der ved bedømmelsen af, i hvilket omfang erhvervsevnen er nedsat, foretages en sammenligning mellem den indtægt, som den pågældende skønnes at kunne opnå ved arbejde, der svarer til pågældendes kræfter og færdigheder, og som under hensyn til uddannelse og tidligere virksomhed kan forlanges af den pågældende, og den indtægt, som personer med lignende uddannelse normalt opnår i samme egn. Der skal endvidere tages hensyn til alder, livsstilling, bopæl og beskæftigelsesmuligheder, og til sådanne andre omstændigheder, der i det enkelte tilfælde findes at burde tillægges vægt.

I forarbejderne til tjenstemandspensionslovens § 7, som foreslået af Tjenstemandskommissionen i 1969 var anført en stort set tilsvarende beskrivelse af bedømmelsen af erhvervsevnen for tjenstemænd, der – som noget nyt – skulle være berettiget til at få kvalificeret svagelighedspension.